

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese tota Marti sér'a,
dar prenumerationile se priimesc
in tote díilele.

Pretiulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tote sfodieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc eu 7 er. de
linia, si 30 cr. tace timbrale.

Toc'a suna . . .

— Stichuri d'in septeman'a mare. —

Toc'a suna 'ntai'a óra,
Dup'amédi la-a patr'a óra;
Toc'a suna cu 'ntristare,
Ca sà-audia micu si mare,
Cumu-cà adi se chinuesce
Isusu, si se restignesce,
Pentru ca sà curetiésca,
Si 'n fine sà mantuiésca,
De pecatulu stramosiescu,
Pe totu némulu crestinescu;
Dér' cei dragi de stranepotí, —
Par' c'au asurditu cu toti,
Cà-ci in locu de-a se-aduná
Pr'in basericu, si-a cantá
Lauda Tatalui cerescu, —
Beu pr'in birtulu jidovescu!

Toc'a suna cu asprime,
Sà se-auda la craime,
Cà romanii-su injugati,
Si de drepturi despóieti;
Dér' celoru de la carime,
Urechile li sunt pline,
Cu pamuca ungurésca,
N'audu vócea romanésca! . . .

Toc'a suna pe la sate,
Cà-e habaru de direptate;
Si cà-acum'a domnulu Tis'a —
Fiindu-cà altii-au papatu clis'a —
Bietului romanu, fartate,
I ia pelea de pe spate!

Toc'a suna d'in cetate,
Sà se-auda pr'in senate,
Unde sunt pré multi strengari,
Inspectori-consiliari,
Cu salare colesale,
Pe candu scóele-su totu góle;
Dér' celoru de la senate,
Fiindu-cà-su cu urechi mari, late,
De scoli candu li tocanesci,
Pe momentu ii asurdiesci!

Toc'a suna adeseori,
Pana si la consistoriu,
Ca si Pré Santi'a Sa,
Sà se póta informá:
Cumu-cà unu domnu avocatu,
Cu socót'a s'a 'ncurcatu,
Si cà banii ce-a 'ncasatu,
Binisioru i-a si papatu;
Dér', vedi, Pré Santi'a Sa,
Inca-e... scii... cam surdu... asie
Incàtu nu a auditu,
Pan' ce banii s'a pilitu...

Toc'a suna inca-o dat'
Sà se-auda 'n magistratu,
Cà Timisiulu, ca si-o fiéra,
Cà si romane 'nghite éra;
Dér' cei de la magistratu,
O urechia-au astupatu,
Cea de-a drépta romanésca;
Cà-ci cea stanga e nemtiésca,
Si ori-ce nemtii li-aru siopti,
Ei sunt gat'a de-a 'mplini!

Toc'a 'n urma candu dormu toti,
Suna domniloru preuti,

Că multi sunt crestini cam rei,
Să postescă bataru ei;
Dér', vedi, Pré Santu'a loru,
De ból'a urechiloru,
Sî 'n vinerea mare, ei
Manca pui, carnati, purcei. . . .

Toc'a 'n fine-a ostenitu,
De atâ'a tocanitu,
La urechi'a surdului,
Adeca-a romanului;
Deci s'a pușu, să odihnescă,
Pan' ce-elit'a romanescă,
Vediendu-si periclele,
Sî-a-ascută urechile. . . .

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

— La siedintă de „Nagy Magyarország” mantuitória. —

Me inbucurasemu, că ajungandu faimosulu „liberalu” C. Tis'a in săie, nu ve voiu mai osteni cu referadele mele, despre cele ispravite in diet'a Ungariei, ci voiu admiră si eu cu lumea, cumu a devenită atâtă de iute acea dieta o adeverata *fabrica de legi*, si cumu a-colo se mantuiesce tiér'a ungurescă de nevoi, in cea mai mare pace si linisce.

Dér' animicili neadormiti ai poternicului statu ungurescă, nu mai au cumpetu, nu mai voru să prevédia periclele ce ii amenintă si pedepsele ce ii ascépta, că-ci éta dilele trecute éra incercara a restornă statulu celu nelatinaveru; inse fore succesu, că-ci geniulu lui Atil'a se viri in Tis'a, care a-poi mantuí totu. —

* * *

Cumu?

D'a-poi asie, că pe candu nou'a partida supranumita „liberală” votă, ca la comanda, legi preste legi, si a-nume, pe candu voiă să visce chiaru cu cea despre ajutorarea casei comediasiloru ungurescă, se scóla stroblocatulu de Mileticiu si cu multă truda — scapandu-lu gur'a pe denainte — dă a intielege dietei: că Dieu ar' fi bine, să nu pré grabescă cu urd'a 'n Buda-pest'a, votandu sume colosal, totu numai pe nebunii ungurescă, ci . . .

De a-cí 'n colo oratorele totu vorbiá, dér' nu-lu potè audi nimeni, că-ci liberalii se pré inversiunara. Dupa liniscirea spiritelor se ridică

Zasleu Tis'a strigandu: Onorata casa ungurescă! Ce impertinentia? (Voci: helyes, ugy van, aplause) Că unu nimernicu ca acestă, (areta spre antevorbitoriu) să aibe cutediare, a ne dascalí pre noi, in cas'a si in tiér'a numai a nostra; (Voci: helyes, éljen, bravo) déca nu vrè să siédia aici, ca unguru, mérga la mam'a cioreloru in Siberi'a! (Voci: ugy van, helyes, éljen, aplause prelungite).

Dr. Politu: (Voci: le vele, ki vele, nem haljuk, sbieraturi csárdásesci, fluieraturi, eláll, presedintele clopotesci dér' d'abié.) Culta casa! Nainte de tóte, am să-mi esprimu parerea de bine, că fiindu odata prinsu si detienutu de-o banda de becheri, acolo am invetiatu ungurescă asié de bine, incătu acum'a vi potu respunde precum recere etichet'a DVóstra! (haljuk)! Dreptu are fratele Mileticu. (Voci: el áll, ki vele) Tiér'a acést'a nu este numai

a unguriloru, (sgomotu infernal, voci: szemtelen, tolvaj, pfui, ki vele, presedintele cauta după chieia, să incue siediti'a, dér' nu-o afia; deputatii vreau să séra la Politu și se incadera unulu cu altulu, deputatii metamorfosati se pitulescu sub scaune, cu destele 'n gura, — după o óra se face érasă linisce incătu-va, oratorele continua) De unde să pana unde aveti DVóstra dreptu, a impertì banii comuni, pe scopuri numai ungurescă (Voci: enye vakmerő, el áll, ki vele, fluieraturi și strolimbaturi d'in tóte parfile, deputatii începă a-si scote brisele si a se sufulea, candu de odata se inalta ministrul)

C. Tis'a: Ungurésca, si de ciuda, érasă numai si numai ungurésca, ungurésca, ungurésca si totu ungurésca casa! (éljen, aplause frenetice) Eu sum ministrul ministriloru si afore de mine, nu cunoscu alti ministrii in tóta lumea! (helyes, ugy van) Asie déra eu sunt statulu ungurescă; (helyes) pr'in urmare mai am potere să nemicescu inimicii nostri, (éljen, vivat, aplause sgomotose) că-ci am la dispositiia crancen'a armata a honvediloru! (éljen, helyes) si a-poi . . . (éljen, ugy van) celu ce nu se face adi unguru, trebuie spandiuratu de limba! (éljen, vivatu, aplause fore fine.)

Insufletirea a-poi deveni atâtă de mare, incătu deputatii — de bucuria, că Tis'a pr'in vorbere de adi a pusu inca côte-va intarituri temeliei statului ungurescă, — se imbratiosara unii cu altii si 'ntre sbieraturi de să traiésca Tis'a, parasira diet'a cu totii, candu a-poi o luai si eu pe talpe.

Fiti deci odihnită, că pacea este restabilită.

Intieleptiuni strimbe.

Fanfaronulu (?) dice semidoctu (?)

A inureá, este activitate roditória.

Mintiun'a inca pote serví de programu.

A amenintia*), este argumentu parlamentariu.

Sî cu o mana, se potu subscrive programe de totu opuse.

Tacerea inca-e lupta.

Cultur'a trebuie să fia inimic'a moralitatii. —

Nu-e scopu fore confesiunalismu.

Spre scire si liniscire.

Subscrisii isî tienu de cea mai santa detorinta a aduce la cunoscintia on. publicu, că residenti'a episcopescă d'in Aradu, — nainte de sosirea Pré Santie Sale a nouui eppu Ioanu — s'a curatită de nou, adeca s'a santită, facendu-se festanía mare la pôrta, unde a fostu falsaitu adi-véra stindardulu celu ungurescă si celu negru rebelescu. . . .

Fiti deci liniseiti toti, că de acumu éra vomu potè intrá fore scärba.

Parochialnicii d'in Aradu.

*) For' de-a iufrică. . . .

Corespondintie.

Ventura-tiéra cătra Gur'a Satului.

Guritia dulce!

Reapucu firulu enararei, facute in scrisoarea mea d'in urma, despre celebr'a incusitiune, ce se petrecu in Orbi'a-mare, contra criminalistilor fluieratori, si cu ast'a data am deslegatu nodulu foltenescu. —

— Cu cine vei potè probá faptulu fluieratului si inten-
tiunea crimei austro-magiarocidului? — intrebà judecatoriulu, care insusí era sà plesnésca de risu.

— Éta turm'a mea! — replicà acusatoriulu, numindu mar-
torii pe rondu, cari se si ascultara dupa cum urmédia:

Reu-Zeu major. La intrebarile generali:

„Omu de litre. Holteiu tenerutiu. Creditiosu curtii. — Cu interesasí neeruditu.“ La cele speciali: „Amu auditu fluiera-
tulu si trebuie sà constatediu, ca fu executat pe ari'a dac-
romanistilor; cunoscu pré bine horele acele, cà-su hori, ce
mi-facu horore; — urechiele mele, binsioru marisióre, nu m'au
insielatu neci astadata.“

Reu-Zeu minor. La gen.: „Peritu in jura. De dñuedieci
de ani si unulu. — Adoratoriul de dame. Neci rokonság, neci
érdekeltség.“ — La cele spe.: „Ugy van, si fost'amu la teschider'a
societatului, frumosu dame fost'au, he! dér' ez nu aici tartozik.
Destulu az bozzá, că deodata numai aude eu face pfuum. . . .
psiiii . . . face cu limb'a, adeca cu fütyülő de czukor. Bine
audit'am si potu face esketés, adeca a pune diosu juramentu,
cà fluieratulu fost'au demonstratiune politicu, că-ci in acea septe-
mană pe acusatii audit'am vorbindu de *Hora*, Closca és a
többi. Isten ugycse! asiè fost'au.“

Crina'n Tocu. La gen.: „Omu, care incingu bajonetu
peste fleferenda (eclesia militans). Abiè mi-a resaritusti muste-
tie. — Credu in capulu curtii si in ostasii Domnului. (Se
vede, că a invetiatu disciplin'a in castelul!) — Ruditu in cugete
si 'n sentiri, dér' nu altu-mintrea.“ La cele spe.: „Eu sum chié-
matu a aduce lumina peste tréb'a, ce se scarmana aici, că-ci
me pricepu bine la petrapartari criminale. — Mai adeu-
nadi inca am avutu onore a stá si eu inaintea Tribunalului ca
si acum'a.“ . . . (Folteanu sari la dinsulu, i-astupà gur'a cu
palm'a, éra cu cea-l-alta mana lu-prinse de guleru svirindu-lu
catra usia, pe care martorele ese cu pasi reped.)

Judele: Si acumu sà te audim pre tine, fratiore!

Unu normalistu (resuflandu un'a mare). „Összeadni any-
nyit tesz, mint két“ . . . vagy . . . (sta si se fréca cu pom-
nulu la ochi.)

Unu altu normalistu, ce stá langa dinsulu, ridică man'a si
tremura d'in degete repetindu: „tudom én! tudom én!“

Judele dupa unu hohotu lungu:

— Fetulu meu! eu nu te intrebui d'in matematica, ci
despre fluieratulu d'in societatea . . .

Martorele: „Kérem, ez nem volt leczkére feladva . . .
(adresandu-se cătra vecinulu seu) ugy-e Laczi?“

— Igaz! fluieratulu d'in societate, még niesen is meg-
magyarázva. —

Judele: Fetulu meu aibi de grige! eu vreau sà te intrebui
despre lucrulu ce s'a intemplatu in seminariu, candu a fostu
a-colo si domnulu pispecu?

Martorele (intr'unu tonu naivu) — „Ah sciu! Noi (areta
pre cela-l-altu) stateamur intre choristi langa olalta. Odăta se
suie pe catedra unu juristu cantandu poesi'a „*Fusztai találkozás*“, la ce Laczi a risu cu bohotu. — Eu voindu a-lu opri
i-am datu unu pumnu in spate, de a resonatut totu refecto-
riulu, dirtu-ce am si capetatu carentia pe o septemană.“ —

— Alt'a nu scui nemicu?

— Nemicu.

Comisariulu de poliția, ca martore: „Domniloru! Am
cugetatut, că am tréba cu ómeni copti la capetiena, dér' m'am
insielatu grozavu. — Incidentulu, d'in care unii vreau sà faca
causa criminala, e o glumea d'intre cele mai naive pe pa-

mentu. Faimós'a fluierare, — chiar la spatele mele, — fu
executata cu atât'a gingasia, incătu eu me credeam la uver-
tur'a unei opere de rangulu primu, si de nu me stirnea con-
ducetoriulu, eu unu racnitu de „ki vele“, d'in meditatiunile
mele asupr'a cugetatei uverture, i aplandàmu si eu cu tôt'a
placerea. — Am se me miru forte, că unu asemenea hetiu
potu indemná pe cine-va, să sistese petrecerea si să tramita
publiculu cu buzele amflate cătra casa. In acést'a vedu eu
conturbarea ordinei si nu aiurea. Ceru sistarea investigatiunei,
că se nu ve rida lumea!“

Intre aceste intră pe usia unu haidueu si pe langa deh-
sulu se vîrsece in sala si unu catielusu.

Conducetoriulu Folteanu, faciea caruia la cuvintele comi-
sariului se lungise de unu cotu, observă catielulu si escla-
mă: „Éta tesaurulu, pinciulu!“ a-poi sare dupa elu, lu-ridica
si lu stringe cu pasiune la pieptu; a-poi adresandu-se cătra
judecatoria dîse:

— *Inalta Curia!* Conoscemu cu totii, d'in biblia, istoria
fiului retacit, si esaltatiunea parintelui, la re'ntórcerea acelui'a.
Bucuri'a acestui parinte o sentiescu eu in momentulu presinte,
candu pe amiculu fidelu, dragalasiulu pinciul, pe care eu lu
credeam maus todt, in urmarea incusitiunei de adi, éra lu
potu stringe la pieptu. — Singuru pierdere lui era principa-
lulu motivu, pentru ce am cerutu pedepsa a supr'a fratilor de
a-ci. Mai departe nu ceru nici o satisfactiune, că-ci sacrile-
giulu de magiarocidu si pincidiu nu mai esistu. Retragu deci
acus'a; si ca bucuri'a mea sà se manifeste in fapta,
invitu déra pre *Inalta Curia* la o tracta, unde voi ave
vitiulu grasu si bere cu butea. — Rogu-ve inse a fi cu
rabdare, pana ce fugu a casa, se-mi mancarescu prim'a
data acestu amicu fidelu, că-ci poate sà aibe o fome crancena
de atât'a tempu . . . (o tulcesce pe usia a fora).

Judele: Fiindu incheiata pertractarea, sentinti'a o voiu
enunçia cătu mai curundu.

Veni! vidi! risi!

Acumu mustetiele mele s'a prefacutu in dñoue semne de
intrebare, ne potendu-me orientá: cine óre sà fia dér' pedep-
situ: cei „goniti pentru unu tântiariu“, sau „cei ce facu proste
judecatorie“? !

Intielépta-e legea si va spune ea,

fratelui teu de cruce

Ventura-tiéra.

Talmesiu-balmesiu.

Se vorbesce, că „cultulu“ si „liberalu“ ministrionu
magiarescu de strimbataate, in urm'a diplomaticei sele
vorbiri de mai adeunadi, este alesu de membru ono-
rariu la mai multe „Burschenschaft“uri d'in strainetate.
Hia! Politicii cei mari se destingu!

Nemicuri.

O domnisióra intréba pe unu cavaleru alu ei déca
fumédia.

— Ba, domnisióra, — respunde acel'a — nu fume-
diu neci-o-data — déca n'am tutunu!

— Cumu de manci tu atât'a, fetulu meu — intréba
mam'a pe copilulu ei, care mancă cam pré multu
la dejunu.

— Da cumu sà nu, mama draga, candu tota
nóptea n'am mancatu.

O mama ingrigita de sanitatea capilului ei, temen-
du-se ca sà nu capete friguri, a chiamat medicul
intrebandu-lu, că capeta-va prunculu frigurile.

— Ba, domna, poti fi liniscita, că nu va capetá.

— Cum asfè, dle medicu — nu observi, cătu e de
rosiú la ochi si ferbinte la capu? !

— Tocmai pentru acea discu, că nu va mai capetá,
că-ci are dejá!

Alta data venî mediculu cam cu voia buna la o casa, unde jacea barbatulu de guturaiu usioru. Socf'a ingri-gita, intréba pre medicu să-i spuna, este pericolosa bol'a sociului.

— Barbatulu Dtele va muri — fù respunsulu decisivu a medicului, care cuvinte patrundeau pana in sufletulu spaimentatei muieri sî i stórsra lacrimi din ochi.

— Da ce te sparii, domna? — o mangaia mediculu ridiendu, — da n'ai sciutu ast'a.

— Oh Dómne! da de unde să cugetu eu asiè ce-va! — respuñse plangendu desperat'a nevesta — oh seraculu de elu!

— Apoi să scii, domna — că totu omulu trebuie să moră! — asiè sî barbatulu Dtele.

Amara e viéti'a. . . .

Amara e viéti'a.

Candu esci in seracia,
C'atunci sî amici'i'a,
E numai facieria.

Dér' multu e mai amara,
Candu ai comóre pline,
Sî lumea cu ocara,
Ridiendu, fuge de tine. . . .

I.s.A.

TAND'A SÎ MAND'A.

T. Unde vomu ajunge, frate, cù nòuele legi finaciali, pr'in cari sî curelele opinciloru nòstre, ba pana sî aerulu ce-lu folosim, au devenit obiecte contributiunali?

M. Nu credu, că de parte, că-ci pe semne se apropia cód'a constitutiunalismului ungurescu cu unu Crachu ne mai anditu.

T. A-poi ce va fi de noi? . . .

M. Mai ren decâtua acum'a, abuna-séma că nu va fi.

T. Cumu de au tacutu óre deputatiu natiunali, de la diet'a Ungariei, mai adeunadi, candu ministrul Tis'a respuñse atâtu „de obiectivu” sî „parlamentariu” lui Dr. Politu?

M. D'a-poi nu scii, că asiè s'a decisu in „Clubulu natiunalu”, ca de acum'a romanii să nu mai supere pre domni. . . .

T. Scí-m'ai spune, ce deosebire este intre politicii nostri, sî intre politicii altoru natiuni?

M. Pucina, sî a-nume acea, că pana candu politicii altoru natiuni, în momente grave se potu intrunî facendu o falansa cumplita, pana atunci ai nostri, chiaru candu pericolulu este mai mare, atunci se desbina mai multu.

TRÉNC'A SÎ FLÉNC'A

T. Mare pacoste a datu peste capulu domniloru de la potere, că inca sî coifurile, vre-am să dicu, sî frisurile nòstre femeiesci, le-au pusu sub contributiune; unu lucru de totu sfiodu pentru noi. — Ore n'ar fi bine, ca să facem sî noi muierile, unu protestu colectivu, contr'a punerei in lucrare a legilor de lucsu?

F. Nu, soro draga, ci mai bine noi să ne dàmu pe langa ministrulu ungurescu Tis'a, sî pre langa mecenatele nostru Majorosu, sî să-i rogâmu, ca ei să medilocesca, ca diet'a ungurésca — érasi in predilectiunea sa cătra genulu frumosu — să mai taca la legea electorală inca o novela, pr'in care să ni se deie sî noua dreptulu de alegere activu sî pasivu, că-ci a-poi vomu potè revocâ tóte cele asupritórie legi.

T. Politicosa mai esci, par'că te-au invetiatiu deputatiu romani de la diet'a Ungariei, că-ci sî domnialoru de o vreme au chiaru o asemene politica. . . .

Bucinulu redactiunei.

Cetitoriloru. Nu cumu-va să seutati, că prenumeratiuni priimim sî de acum'a naiente.

Cu numeri completi de la inceputulu anului inca mai potem servir.

„Concursulu” din O. necontienendu sbicnuri de fapte antinationali, nu se pote publica. Scaderile sî capriciele personali, precum și relatiunile private, nu sunt pecate publice, deci s'asceptâmu pana la fapte. . .

Proprietariu, editoriu sî redactoru respundietoriu: Mircea B. Stanescu.

Publicatiuni.

Socota publica

despre ofertele incurse intru restituirea pedepsei de bani, sî a consecuñtelorul sele, in care este condamnatu dlu Franciscu H. Longinu, candidatul de avocatu sî colaboratore internu alu diurnalekui „Gur'a Satului”, in urmarea procesului seu de presa, avutu cu mistificatoriulu istoriei nòstre nationale, dlu Franciscu Koós, directore la preparand'a de statu d'in Sighetulu Mar-matiei.

(Continuare d'in nrulu 12.)

Transpunere: fl. 261 er. 30

XXIII. Pe lista nòstra, prin domnulu Petru Calciunariu avocatu in Orsiov'a:

1.) Petru Calciunariu avocatu.	f. 1 er.
2.) Constantin Th. din România	“ 1 er.
3.) Mihaiu Popoviciu	“ 1 er.
4.) Mihaiu Balasius.	“ 1 er.

Sum'a f. 4 er.

Sum'a sumelor f. 265 er. 30.

(Va urmă.)